

OŚWIĘCIĆ (13) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

inf oświęcić (6). ◇ *fut 3 pl* oświęcą (1). ◇ *praet 2 sg m* -ś oświęcił (1). ◇ *3 sg m* oświęcił (2). ◇ *imp 2 sg* oświęć (1). ◇ *con 2 sg m* byś oświęcił (1). ◇ *part praet act* oświęciwszy (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów – z *BielKron* 1551).

1. Uczynić świętym, uświęcić, poświęcić; sanctificare PolAnt [w tym: kogo, co (7)] (10) :

oświęcić czym (3): *RejPs* 174v; *SeklKat* E4; A gdy [Mateusz św.] pannę iedną Ephijenią Pánu Bogu ku czci krztem świętym oświęcił ze dwiemá fty pánien *BielKron* 144.

Szereg: »poświęcić i oświęcić« (1): A przikazanie abyśmy ymię iego chwalili/ wyflawiali/ wielmozili/ á dziękowali iemu ze wżyftkich dobroci iego/ iako panu namiłosciwżemu/ ze wżiŧtko raczył poświęcić y oświęcić ymięniem śwym naświętszym *SeklKat* E4.

W przén (2) : A ták wy cołcie iuz doświadczyli dobrodzieyftwá páńskiego/ vmieyćie ie ofpiewawáiąc wyfláwiác/ á oświęćić pámięć świętobliwego máieftatu iego. *RejPs* 42v; *BudBib Deut* 22/9.

a. Pokropić wodą święconą (5) : Wzyacz miri kadzidla y zlotha y dacz ośzwyńczicz przy trzech młchach *LibMal* 1544/84, 1544/84v [2 r.].

oświęcić komu (2): Y kołaczác nie ofwięćą Aż daŧz łopátkę ćielęcą *RejRozpr* E2v; (*nagł*) Święcone zyele. (–) OŚwięćże nam pokrzywy/ miły dobry popie *RejZwierz* 107v.

2. Wyświęcić na kapłana [kogo] (3) : *GliczKsiąż* O6v; [*Kletus papież*] Ten ielzće s przykazánia Piotrá s. pirwey kápłanow XXV oświęcił w mieŧiácu Wrzeŧniu. *BielKron* 148.

Zwrot: »oświęcić na biskupstwo« (1): tylko Iáromirá chćieli oświęćić ná Biłkupftwo/ y iuz miał dwoie fwięćenie/ ále pothym wzgardził pleŧzem *BielKron* 324.

Formacje współrdzenne cf ŚWIĘCIĆ.

Cf OŚWIĘCENIE, OŚWIĘCON